

04. Zarándoklat az ódon fákhöz

Te körbe tekintve látod-e az Tölgyet törődött ó ágakkal?
Idővel dacoló, viharokat bíró, Árpád legendájával
Ágait dúcoló, sok szelement adó törzse ma nyílásokkal

Sírok körben állnak vésett írásokkal, ez ódon kápolnával,
Ajtó mellett vörös kőcsigánál keress ládikót benn imával
- Most állj meg jó vándor s mormold táltosimád az Fában, áhitattal:
(ha megtaláltad a táltosimát)

Indulj hát egy úton, én is megmutatom, térképen mondom útat
Ami jobbon fasorokon, a Boldogasszony-soron, egyenesen halad.
Mögötted a Tölgy, sok más fa, és a kápolna marad

Keresztezzék útat útat, s kincskereső útat útat keresztezen
Eljövendő stációd míves kőből tett pesti' kereszt legyen,
Kereszt alatt faragott ember neve e rébuszban, ím e helyen:

																				Ilyennek látjuk Hédervárt	
																					Parázs régiesen
																					Parázs régiesen
																					Vízi énekesmadár
																					Milyen fa az Árpád-fa?
																					Eme virágból sok van a Kossuth u. „Lipót-sor” jobb oldalán
																					Ilyen bor is van
																					Hédervári rovar
																					Kincskeresés nélkül az élet...
																					Vízi növény

Ha még te tova látsz, szép fenyvesre találsz, rögvést indulj hát el!
Fenyves alatt az öreg nádat s alatta az öreg házat Te érd el!
- Utoljára 'filmsztár' élt itt, anno a Leptinotarsa-ban szerepel'

Ella néni ő, a Krumpplibogár filmben az idős néni, aki épp azt meséli
Hogy a hédervári jó embernek tartatik. S e házban lakott a grófi
komornyik

Azért te járj tovább: Egykor kezdetben ez Hangya Szövetkezet volt,
Eléggé sokféléen használták e sárga házat: volt fodrászat meg bolt,
Ha most megfáradtál, hát pihenj itt meg, s kortyolj üdítőt vagy bort!

Az jó ser és nektár után Park mögött park lesz utad! Csordogáló
vizet el ne hagyd
Domborodik Jobbodon domb: Héder lovag vára s még ki tudja, mi
kincs van alatt
De esmént csak fahíd kopog az jó bakancsod alatt!

EPSZILON BALJA LESZ UTAD! CSORDOGÁLÓ VIZET EL NE HAGYD!
FÁTÓL FÁIG HALADVA FÁK KÖZT HAGYD UTADAT
TÜNDÉRPATAK PARTJÁN TÜNDÉREK TÜNDÉRFÁJA, BENNE TÜNDÉREK
LAJTORJÁJA
ÁM A KÖZELBEN, KICSINY TÜNDÉR-SZIGETEN KENTAUROK PATÁJA PIHEN

DE HAGYD A KENTAUROKAT! KENTAUR-ÚT HELYETT JÁRD SAJÁT UTADAT!
HALADJ... ! KÉSŐBB TÉRÜLJ JOBBRA, MORMOLD: „A KASTÉLY MÖGÖTTEM,
TÜNDÉRRÉT ELŐTTEM TÁVOLBAN KÉT PLATÁN ÉNT, KÉT IRDATLAN FASZENT!”

ÁGAK ÖSSZEFOLYNAK, UJJAK EGYMÁSBA FORRNAK: ÖREG ÉNT ÖNMAGÁT
ÖLELI FENT

HALLGA CSAK!?! MIFÉLE ZSIVALY EZ?
VASSZEKÉR SZUROKÚTON ZÖRGEDEZ? – EZ IRÁNYBA MENJ!

DE NÉZD A FÁK TORNYPÁT!
„A FÁBA BÖTŰ VÉSVE ? – Á NEM! ÁM A FA-VÉSTE BÖTŰT MEGLELEM, HA E
FALUCSKA ELSŐ BÖTŰJÉT KÉT FA KÖZT KERESSEM!”

HA-HA, MEGVAN? A TÜNDÉRERDŐ VÉGE ITT VAN!

Keresztezzék útat útat, s kincskereső útat útat keresztezen
Eljövendő stációd öreg míves kőből kicsi ház, az legyen,
Szavak: platán, platina, palatinus peregrek előtted sebesen

Előtted sebesen peregre: 'palatinus' – no ezt fetjds meg!
Mert ez lesz neve e szent helyre tett szent elemeknek
Melyben lehetnek rejtve szelemenek meg szentek

Aggasztaló célod, búsan, keservesen, mitőlünk távol legyen,
De ne csüggedjél kincshajhász, mitőlünk a távol legyen közel!
Utunkon egyszerre Hédervár, Héderfája s Éberhárd jön el

Hídon általérni, ím ládd-é ez jobbos lejt-kanyart szép fasorral?
Árnyas ösvény, egyenesen, végén hatalmas nyárfával,
Magad előtt látod: Kont István, Zsigmond király ellen tervet forral.

Alatta kemence áll melyben egykor a jó kenyeret sütötték át kővé
Mert jött a tatár, s az asszony ráolvasott, hogy ne legyen az már övé
S Te kincskereső kutakodj a kemencében, mert így leszel nyerővé

Hogy tovább hogyan menj, csak ott tudod meg, benn az
kemencében

... ..

Ha a szobor mellett állsz, és a Kastélyt figyeled, szemed
megpihenhet
Szemközt álló öreg platánon, minek ága megint egy másikat ölelget
Csudálkozz, aztán legyen neked háttal a jó öreg Kastélyépület.

Szemben fémzászlók, fenyő, és mögötte hosszanti utca tekereg
Ha megtudom hogy utad most a Hársfautcába visz, szíyvem kesereg
Mert a helyes út ott van. épp ahogy mondom, szemben Teveled

Elhagyod a Polgármesteri Hivatalt, az őröt, a malmot, a Malmot
Itt is végestelen-végig egy Rózsa jelöli ki utadot
De csak addig haladj, míg játszó tér előtt a fenyőt közel nem látod

Ere ódon fekete fenyő lesz az utolsó ódon fa zarándoklatodon
Melléte öreg Pieta, a nehéz, Fájdalmas Szűz szobra vagyon
Itt, az egykori falucskáról nevezett téren, Parázsszögön.

**Hédervári ódon fa-zarándoklatod
végére értél, kincskereső
Mondj hála-imát a hédervári fákért
és jó utadért - ha nem, ha esik eső
Reméljük, örömmel jártad utad,
szíved bánat elhagyta, s orcád nevető**

10.